

معاونت فرهنگی و دانشجویی

آیین نامه اجرایی پوشش (DressCode)

و اخلاق حرفه‌ای دانشجویان در محیط‌های آموزشی

نظر به اینکه دانشگاه‌های کشور مراکز تحصیل علم و دانش و معرفت می‌باشند متضمن آینده کشور هستند. حفظ سلامت اخلاقی و اجتماعی و رعایت شئون در این مکان مقدس بسیار ضروری است. بر همگان عیان است که نحوه پوشش و ظاهر دانشجویان منعکس کننده شأن و مرتبه و منزلت دانشجویی می‌باشد و رعایت موازین و ضوابط عرفی، شرعی و اجتماعی، موجب ایجاد تصویر مثبت از اخلاق حرفه‌ای می‌گردد. از سویی دیگر دیدگاه افراد نسبت به کسانی که با پوشش‌های غیررسمی نامناسب در محیط دانشگاه ظاهر می‌شوند منفی است.

نکته‌ی قابل تأمل این است که در محیط مقدس آموزش و تعلیم در هر کجای جهان می‌توانیم موارد مشترک را جستجو کنیم و آن کیفیت پوشش حرفه‌ای مناسب با محیط درس و تدریس و وجود دستورالعمل متناسب با آن می‌باشد. غالب دستورالعمل‌ها بر اساس نوع ضرورت‌های محیطی و ایمنی و آرامش روحی و روانی متناسب با پیشرفت کار، پابندی به ضوابط خاص پوشش را الزامی می‌شمارند و چگونگی وضعیت ظاهری را برخاسته از شأن محیط علم و فرهنگ خاص محیط آموزشی می‌دانند. از همه مهم‌تر اینکه در هر جامعه انسانی رعایت نظم، ضابطه، قوانین بومی و خاص هر مجموعه در اولویت امور جهت دستیابی به اهداف خاص بوده و کار ویژه مجموعه می‌باشد. تمامی دانشگاه‌های معتبر دنیا اعم از دانشگاه‌های کشورهای مسلمان یا غیر مسلمان، قوانین خاص پوششی دارند. در همه جای دنیا این اصل وجود دارد که محیط مقدس دانشگاه نباید به محیط تبرج و خودنمایی تبدیل شود. این گونه نیست که هر دانشجویی با هر وضعیتی که بخواهد بتواند در محیط آموزشی و علمی دانشگاه حاضر شود.

فصل اول: کلیات

۱. منظور از محیط آموزشی در این آیین‌نامه، دانشکده‌ها، آموزشکده‌ها، مراکز بهداشتی- درمانی و تمامی فضاهایی که در روند آموزشی از آنها بهره گرفته می‌شود شامل کلاس درس، سالن کنفرانس، کتابخانه و محیط‌های عمومی دانشکده‌ها نظیر آسانسور، سلف سرویس و کافی شاپ و غیره می‌باشد. (با توجه به قداست علم و اخلاق و محیط‌های آموزشی و پژوهشی در شرع مبین و حکومت اسلامی و ضرورت دفاع و حراست از

حقوق عمومی دانشجویان، دانشجو مکلف و موظف است در طول زمان تحصیل و در هر محیط اعم از دانشگاه و خارج از دانشگاه از ارتکاب هر عمل که خلاف شئون و حیثیت دانشجو اعم از دانشجوی داخل یا وابسته یا خارجی باشد، خودداری کند).

۲- تمامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی گناباد جهت ورود به دانشکده‌ها و سایر محیط‌های آموزشی ملزم به اجرای مفاد این آیین‌نامه می‌باشند.

فصل دوم: لباس و نحوه پوشش آقایان

الف - لباس دانشجویی آقایان جهت ورود به دانشکده‌ها و سایر محیط‌های آموزشی

- ۱- پیراهن و شلوار ساده، متعارف و غیر چسبان باشد.
- ۲- پوشیدن جوراب به جهت حفظ بهداشت در محیط دانشگاهی ضروری است.
- ۳- پوشیدن سوئیت‌شرت، بلوزهای مارکدار، باز بودن دکمه پیراهن، استفاده از تی‌شرت‌های حاوی تصاویر و یا کلمات نامناسب و ناهمخوان با عرف جامعه و لباس‌های ورزشی در محیط‌ها و فضاهای آموزشی ممنوع است.
- ۴- کفش باید راحت و مناسب بوده هنگام راه رفتن صدای آزار دهنده نداشته باشد.
- ۵- لباس و کفش باید راحت، تمیز و مرتب و در حد متعارف باشد و نباید دارای رنگ‌های تند و زننده نامتعارف باشد.
- ۶- استفاده از اقلام نامربوط و آویزان از لباس نظیر هرگونه زنجیر و علامت‌های گروه‌های انحرافی و افراطی ممنوع می‌باشد.
- ۷- استفاده و در معرض دید قرار دادن هر گونه انگشتر طلا، دستبند، گردن بند و... (به جز حلقه ازدواج) در محیط دانشگاهی جهت دانشجویان آقا ممنوع می‌باشد.
- ۸- استفاده از کمربند‌های غیرمتعارف و برهنه بودن یا برهنه شدن هر قسمتی از بدن در زمان حرکت مجاز نیست.
- ۹- استفاده از دمپایی در کلیه محیط‌های آموزشی ممنوع است.
- ۱۰- استفاده از کروات و پایپون، لباس‌های محلی، البسه زنانه، شلوار کوتاه، چسبان، تنگ و نازک مجاز نیست.
- ۱۱- آرایش مو و استفاده از ژل و تیغ تیغی کردن موها، برداشتن ابرو، تاتو و رنگ کردن آن ممنوعیت دارد.

- ۱۲- بلند کردن مو بیش از حد معمول به طوری که از یقه لباس پایین تر باشد مجاز نیست.
- ۱۳- استفاده از کلاه ورزشی و کلاه های نامتناسب با محیط دانشگاه مجاز نیست.
- ۱۴- لباس های اندامی مردانه، تنگ و چسبان با آستین خیلی کوتاه (حلقه ای و رکابی) ممنوع می باشد.

ب- بهداشت فردی و موازین آرایش در آقایان

آرایش موهای سر و صورت آقایان بصورت غیرمتعارف و زننده که نشان از گروه های انحرافی و افراطی است ممنوع است. لذا موهای دانشجویان آقا باید تمیز، آراسته و در حد متعارف باشد. ضمن رعایت بهداشت، استفاده از هرگونه لوازم آرایش و عطرها با بوی تند و حساسیت زا و استفاده از وسایلی که باعث افزایش انتقال عفونت و احتمال آسیب به دیگران و تجهیزات باشد در محیط های آموزشی برای آقایان مجاز نیست.

فصل سوم: لباس و نحوه پوشش خانمها

الف - لباس دانشجویی خانمها

جهت ورود به دانشکده ها و سایر محیط های آموزشی براساس موازین شرعی اسلامی این لباس باید در حدی باشد که تمامی بدن بجز صورت و کفین (دستها تا مچ) را بپوشاند. لذا استفاده از چادر که نشان ملی و مذهبی کشور عزیزمان است به همه عزیزان توصیه می گردد. در هر حال پوشش برای خانمها باید موازین زیر را شامل گردد.

۱- تمامی سر و موها باید با مقنعه پوشیده شود بطوری که نواحی گردن و ناحیه یقه لباس نیز کاملاً پوشیده گردد، لذا خارج ساختن و نمایان شدن موها از مقنعه به هر اندازه و شکلی ممنوع می باشد. لازم به ذکر است استفاده از مقنعه های مدل دار، کوتاه و یا بستن موها به هر صورتی که سبب جلب توجه شود مجاز نمی باشد.

۲- مانند باید بلند (در حد زانو) و گشاد و غیر چسبان به طوری که لباس زیر آن قابل رؤیت نباشد بوده و دارای چاک در حد زانو باشد.

۳- شلوار، بلند، متعارف و ساده و غیر چسبان باشد.

- ۴- پوشیدن جوراب ساده که تمامی پا و ساق پا را بپوشاند در محیط دانشگاهی ضروری است.
- ۵- پوشیدن جوراب های توری و یا دارای تزئینات مجاز نیست.
- ۶- کفش باید مناسب باشد که هنگام راه رفتن صدای آزار دهنده نداشته باشد.
- ۷- لباس و کفش نباید دارای رنگ های تند و زننده نامتعارف باشد.
- ۸- استفاده از اقلام نامربوط و آویزان از لباس، نظیر زنجیر و علامت های گروه های افراطی و انحرافی ممنوع است.
- ۹- استفاده و در معرض دید قرار دادن هر گونه انگشتر طلا، دستبند، گردن بند، گوشواره و ... (به جز حلقه ازدواج) جهت دانشجویان خانم مجاز نیست.
- ۱۰- لباس و کفش باید راحت، تمیز و مرتب و در حد متعارف باشد.
- ۱۱- استفاده از دمپایی در کلیه محیط های آموزشی ممنوع است.
- ۱۲- شلوارهای چسبان و کوتاه، بلند کردن ناخن بیش از حد معمول، استفاده از ناخن مصنوعی، جواهرات ناخن، طرح های هنری روی ناخن و لاک مجاز نیست.
- ۱۳- آرایش صورت و تاتو کردن ممنوع است.
- ۱۴- استفاده از پالتوهای کوتاه بالاتر از زانو و چسبان به جای مانتو و انواع کمربندها که باعث جلب توجه گردد مجاز نیست.
- ۱۵- پوتین در صورتی که برروی شلوار پوشیده شود، صندل با پاشنه بیش از ۵ سانتی متر و کفش هایی که در مهمانی ها و مجالس استفاده می شود نباید پوشیده شود.

ب- بهداشت فردی و موازین آرایش در خانمها

۱- به جهت بهداشتی، ناخن ها باید کوتاه و تمیز باشد، استفاده از ناخن های مصنوعی و ناخن بلند به دلیل افزایش شانس انتقال عفونت و احتمال آسیب به دیگران و تجهیزات ممنوع است. ضمناً استفاده از هرگونه لوازم آرایش، ادکلن و عطرهایی با بوی تند و حساسیت زا در محیط های آموزشی ممنوع است.

۲- آرایش ناخن ها با لاک و برچسب های ناخن در هر شکلی مجاز نیست.

۳- نمایان نمودن هرگونه آرایش بصورت تاتو و یا استفاده از حلقه در بینی یا هر قسمت از دست ها و صورت ممنوع است.

۴- هر گونه آرایش صورت در خانم ها که نشان از خودنمایی و جلب نظر دیگران باشد مجاز نیست.

فصل چهارم: موازین رفتار دانشجویان (آقایان

و خانمها) در محیط آموزشی

- ۱- رعایت اصول اخلاق دانشجویی- حرفه ای، تواضع و فروتنی در برخورد با دانشجویان، اساتید و پرسنل الزامی است.
- ۲- صحبت کردن در محیط های آموزشی باید به آرامی و با ادب همراه باشد. و هرگونه ایجاد سرو صدای بلند و یا بر زبان راندن کلمات رکیک ممنوع و پیگرد قانونی دارد.
- ۳- استعمال سیگار و سایر دخانیات در کلیه زمان های حضور فرد در محیط های آموزشی ممنوع می باشد.
- ۴- در زمان حضور در کلاس درس و آزمایشگاه های آموزشی تلفن همراه باید خاموش یا بدون صدا باشد و در سایر زمان ها، استفاده از آن به حد ضرورت کاهش یابد.
- ۵- هر گونه بحث و شوخی های نامناسب و خندیدن با صدای بلند در محیط های عمومی دانشکده ها و مراکز آموزشی، پژوهشی و درمانی نظیر کافی شاپ ها، رستوران ها و ورزشگاه ها ممنوع می باشد.
- ۶- بلند کردن صدای موبایل یا هر رسانه دیگر به عنوان پخش صوت در محیط های آموزشی ممنوع می باشد.

معاونت فرهنگی و دانشجویی

دانشگاه علوم پزشکی گناباد